

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Henrico imperatore primo [et] confessore. Cap[itulum]. xcviij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mense iulii occurrentibus. Fo. clii.

dinie et sic illos relegavit. Episcopus defuncto rui bona fisco adiecit: nec aliquos ordinare permittebat nisi graue sibi summa exoluere: virgines sacras nudatas: et per plateas tractas diuersis penis ignis ferri et verberum attraxerat. Episcopus presbyteros et clericos. cccc. lxxij. ad exilium heremi destinavit: inter quos erat senes et decrepiti: et felix episcopus abritanus habes in episcopatu annos. lxxij. paly si pccuslus. Eugenius autem in exilium constituto mandatum est: ut cum ois suo clero carthaginez veniret de fide sua cum arrianis disputaturus: ut inde contra eum occasionem haberent. Qui veniens cum nutu dei sapienter hereticos confutasset ecclesie catholice per oem aphyricam claudunt: episcopus catholicorum substantie arrianis tradunt: et oes catholici nudi vrbibus excludunt: nudique sub acre iacere dimittunt. Inde equis velocissimis sine freno vel sella plures supermittunt: ut equis discurrentibus mactarent. Post hec iurare copulsi fidelitate filio himerici: qui iurare noluerunt: sacrificam religant ad ligna pro nauibus incidenda: qui vero iurauerunt redarguti: quod contra tertium euangelium iurassent: ad diuersos agros colledos deputati sunt. Sanctus autem eugenius cum vniuerso clero suo qui erat amplius quod. cccc. inter quos quod plurimi erant leutores infantili cede et inedia macerati exilio depelluntur: ibidem in pace vitam martyrio consummantes. Regnavit autem feclericus himericus annos. vii. menses. x. et post hec ebulliens vermium infelicitate exspiravit. festum autem eugenij et sociorum recolitur tertio idus iulij. Hec aphyricanus.

De sancto Henrico imperatore primo et confessore. Cap. cxxij.

Henricus imperator primus sanctus autem rex romano rum: fuit primo dux moricorum. Qui ipavit annis. xxij. et mensibus. v. et vacavit imperium annos. ij. Hic yroze cingundem nunquam cognovit: sed vna secum virgo pmasit. Quodam vero tpe inuestigante diabolo de quodam milite ipsam suspecta hns sup cadentes vomeres xv. pedum nudis platis illam incedere copulit. Cum cum se domino comedasset: vox de celo sonuit: quod virgo maria ipsam virginem liberaret. Totam igitur cadentem massam illesa pcurrit: et sic suspitio cessavit. Hic imperator cum adhuc esset dux visionem habuit: quod ad sepulchrum sancti volfgangi ratisponensi oraret: et in pietate scriptum videret hoc solum vrbu: post sex. Sed ex cogitans se post dies sex moriturum: ipis tras actis. vi. hebdomadas: deinde. vi. menses. deinde. vii. annos coputas mortem si infallibiliter expectabat. Sexto igitur anno circa finem dum mortem prestolans imperator eligit: qui se to

tum diuino cultui dedicans: ecclesias reparat. nouas edificat et dotat: et precipue baburgenum ecclesiam cathedrali. Quoniam gra uisitat monasterium cassinense: dum vitio calculi laboraret. Qui sanctus benedictus apparet ipum a calculo liberavit: sed in signum miraculi characterem manere pmisit. Hic sanctus imperator sororem suam in coniugium tradidit stephano vngarie regi: ex hoc ipso regnum ad fidem conuerteret. Qui ad extrema deueniens: yroze cingundem virginem pareribus resignauit. Et dormiuit in pace pridie idus iulij anno regni sui. xxij. vite vero sue. lxxij. anno autem gratie. cxxij. Hic autem eius in sancto proposito per seueravit et ambo pariter in baburgenum. ecclesia sepulti sunt miraculis clarerent. Hic fertur quod. o. q. q. cum obisset sanctus hericus: multitudo demonum ante cellam cuiusdam heremite transibat: quod aperta fenestra interrogauit vltimum quidnam esset. Qui ille respondit: quod legio demonum erat: qui ad mortem cesaris pperabat: si forte aliquid propter in eo inuenire possent: adiurat quod: ut ad se redeat. Qui rediens dixit: quod nihil profecerat: quod dum falsa yroze suspitio: et alia bona et mala in libra fuissent posita: adustus ille lauretius ollam auream immensi ponderis attulit: et cum demones supasse iam viderent: illa iactata per altera libere marie ponderauit. Sicque demones ille iratus: vna aurem olle preruperat. Ollam calicem vocabat: quem dictus cesar ecclesie enielsen. in honore sancti laurentij fieri fecerat: cui propter magnitudinem due aures inerant. Hic repertum est autem et tunc imperatorem migrasse: et aurem vnam calicis fractam esse.

De sancto Phocas episcopo et martyre. Cap. cxxij.

Phocas episcopus et martyr passus est in potro ciuitate sub traiano imperatore. Hic pmi arte gubernatoria exercuit: deinde diuina dispositione ad episcopatum sinopis ciuitatis peruenit. Quis traianus imperator in partibus armenie xpianos psequeret. Aphyricanus eius prefectus phocam episcopum in vrbem potro degentem detinere fecit: sibi presentari. Que cum multis exhortationibus ad deorum sacrificia iurasset. Phocas episcopus longa verborum disceptatione aphyricanum confundebat: et deos gentium demones affirmabat. Cum autem prefectus ei supplicia diuersa cominaret: orante sancto immensus imber effusus est: terraque concussa: grandis fulgura: ac tonitrua terribiliter irruerunt. Aphyricanus nimio terrore perterritus spiritum exhalans mortuus cecidit. Christiani autem assistentes in gremio luce de celo fulgentem cernunt et angelos tres igneos sancti episcopi lateri assistentes: ipumque exhortantes